

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 450/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou Mgr. Renátou Dobrovodskou, Rožňavská 22, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/141/2016 a postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10Co/150/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 14. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva „na spravodlivé prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov“ podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecných súdov označených v záhlaví tohto uznesenia v predmetných konaniach. Zároveň sťažovateľka označila právoplatný rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/141/2016 zo 16. augusta 2022 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 Co/150/2022 z 28. februára 2023, ktoré žiada zrušiť a vrátiť Okresnému súdu Senica (ako príslušnému po reforme súdnej mapy, pozn.) na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že v napadnutých konaniach došlo k zbytočným prieťahom. Sťažovateľka poukazuje na to, že obe označené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 12. apríla 2023, a preto považuje lehotu na podanie ústavnej sťažnosti za zachovanú. Sťažovateľka ďalej popísala priebeh napadnutého konania na okresnom a krajskom súde. V texte sťažnosti sťažovateľka uvádza aj porušenie jej práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu podľa čl. 46. ods. 1 ústavy, ktoré vzhliada v tom, že okresný súd prihliadol na námietku premlčania sťažovateľkou žalovaného nároku, ktorá bola vznesená žalovanou až po 4 rokoch priebehu súdneho konania. Okresný súd tak nekonal hospodárne, čím vznikli prieťahy v konaní. V návrhu na rozhodnutie (petit) sťažovateľka konkrétne žiadala vysloviť porušenie základného práva na spravodlivé prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V závere navrhla zrušiť označené právoplatné rozhodnutia okresného a krajského súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

4. Ústavný súd pri posudzovaní sťažností, ktorými sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej ústavný súd poskytuje týmto právam ochranu len vtedy, ak bola sťažnosť pred ústavným súdom uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu týchto práv ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I.ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Ak v čase, keď sťažnosť bola ústavnému súdu doručená, už nemôže dochádzať k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (napr. II. ÚS 55/02).

5. Z príloh a ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že ústavnou sťažnosťou napadnuté konanie vedené okresným súdom v prvej inštancii, ako aj konanie vedené krajským súdom o odvolaní bolo právoplatne skončené 23. apríla 2023. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 14. júna 2023.

6. Právoplatnosťou rozsudku krajského súdu tak bola nastolená právna istota sťažovateľky a napadnuté konania na oboch stupňoch sústavy súdov v čase podania ústavnej sťažnosti už boli skončené. Predpokladom vyslovenia porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je stav trvajúceho konania vedeného všeobecným súdom, v ktorom je súd nečinný alebo koná spôsobom nevedúcim efektívne k nastoleniu právnej istoty sťažovateľa. Tento predpoklad v čase uplatnenia ústavnej ochrany ústavnou sťažnosťou už nebol splnený. Ide teda o uplatnenie ústavnej ochrany v takej procesnej situácii, ktorá vylučuje možnosť vysloviť porušenie označených práv postupom všeobecných súdov v napadnutom konaní. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

7. Vo vzťahu k základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. právu na spravodlivý proces je potrebné dodať, že neboli zahrnuté v petite ústavnej sťažnosti, ktorý bol koncipovaný kvalifikovaným právnym zástupcom zmätočne a nezrozumiteľne. Ústavný súd je pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu, preto poukaz na iné práva ako tie, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľ dožaduje petitom, ústavný súd konštantne hodnotí ako súčasť právnej argumentácie sťažovateľa. Nie však ako záväzne vymedzený predmet ústavného súdneho prieskumu. Napriek tomu ústavný súd už len pre úplnosť konštatuje, že uplatnenie námietky premlčania protistranou v konaní, hoc aj s väčším časovým odstupom od podania žaloby, nie je v okolnostiach tejto veci možné vytýkať konajúcemu okresnému súdu ako porušenie záruk obsiahnutých v práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu